

ԶՈՒԱՐՃԱԼԻ ԽՕՍՔԵՐ

Քանի մը բաներ որ մարդուն լայն ինչ բարձր են :

Անշատ ու պաղ կատակները :
 Թեթևամիտ գիտունները :
 Գինետան մէջ ազնուականը, կծծի ագահ հա-
 լուստը :
 Բնական ծուխը, անկէ ալ աւելի բարոյական
 ծուխը :
 Սոխն ու սխտորը, անոնցմէ ալ աւելի ամէն
 բանի մէջ խառնուող սոգէտը :
 Հաշուեգրին մէջ տալիքին շատ, առնելիքին
 քիչ ըլլալը :
 Անկատար մնացած փափաքը, սուտ ելած յոյ-
 սը, կիսկատար երազը :
 Առանց պատճառի խնտացող մարդը :

Քանի մը բաներ որ մարդուն ծիծաղել ինչ բարձր են :

Ծանր կերպով զուրկուած իմաստակութիւնը :
 Անակնկալ ժառանգութիւնը :
 Հպարտ ազբատը :
 Ամէն բանէ վախցող մարդը :
 Փափկասէր մարդուն հիւանդութիւնը :
 Ճարտասան մը որ մտիկ ընող մը չունի :
 Մատենագիր մը որ իր խօսքերը հասկըցող մը
 չունի :
 Առանց պատճառի լացող մարդը :

ՀԱՆԵԼՈՒԿ

Ո՞ր էր կենդանի, հինգ մեռեալ ունէր .
 Եւ ընդ մեռելոց մարտ եղեալ կրօնէր .
 Հարին և հարան, մին կենդանացաւ,
 Ըզբորորդն յարոյց և ինքն մեռաւ .
 Կեանս հինգերորդին այն չորրորդն ետ .
 Եւ ինքն այլոց պէս մեռաւ ետ ընդ ետ,
 Յայնժամ զհինգերորդն էաւ կենդանին
 Եւ գընաց խօսել ընդ մեռեալս նախկին .

ՓԵՏՐՈՒՄԻ ՀԱՆԵԼՈՒԿԻ ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆԸ

Լ՛ԵՇԱԿ Ա, մեր արշակունի թագա-
 ւորը՝ մեծին Ս աղարշակայ որդին էր .
 ասիկայ իր հօրը յաջորդեց Վրիստոսէ
 127 տարի առաջ, ու այնպիսի աշխար-
 հաշէն թագաւորի մը արժանաւոր ժա-
 ոանգ երեցաւ՝ զարդարելով մեր հայ-

րենիքը նոր նոր բարեկարգութիւննե-
 րով : Իր հայրը Ս աղարշակ երկու ծո-
 վերուն՝ այսինքն Ս և ծովուն ու Սի-
 ջերկրական ծովուն մէջտեղի գրեթէ
 բոլոր երկիրներուն տիրեր էր, բուն
 հայաստանն ալ գեղեցիկ կարգաւորու-
 թիւններով ծաղկեցուցեր էր . երբոր
 ինքը մեռաւ, Պոնտացիք՝ այսինքն Ս և
 ծովուն հարաւային եզերքը բնակող
 ժողովուրդները իրմէ գլուխ քաշեցին :
 Լ՛քշակ անոնց վրայ վաղեց ու նուաճեց
 զիրենք, և այնպիսի կտրիճ՝ ազգերու
 յաղթելը իրեն ու իր ազգին մեծ փառք
 համարելով՝ ծովուն մօտ քարէ արձան
 մը կանգնեց այն յաղթութեանը նշան :
 Լ՛այց իր անձնական քաջութիւնն ալ
 ուրիշ կերպով մը յիշատակ թողուց այն
 տեղը : Լիզակ մը ունէր որ թունաւոր
 օձերու արիւնով ջրած էր . մէկ անգամ
 մը ծովուն եզերքը պտըտելու ատեն՝
 վազեց դէպ ՚ի այն արձանը, ու ձեռքի
 նիզակը այնպէս մը զարկաւ անոր որ
 մէջը խրեցաւ մնաց : Պոնտացիք այն-
 չափ զարմացան աս քաջութեանը վրայ
 որ ան արձանին պատիւ կ'ընէին իբրեւ
 դիւցազնական քաջութեան յիշատակ,
 կամ թէ Լյորենացւոյն ըսածին նայե-
 լով՝ իբրեւ աստուածներու գործ . ետքը
 երբոր Լ՛քշակայ որդին Լ՛քտաշէս Ա
 պատերազմ բացաւ այն անհանդարտ
 ժողովուրդներուն վրայ, անոնք ալ ի-
 րենց թշնամութեանը նշան՝ ամէն բա-
 նէ առաջ այն արձանը առին ծովը նե-
 տեցին որ իբր թէ Լ՛քշակայ և անոր
 որդւոյն ու զօրացը վախն ալ անոր հետ
 մէկտեղ թաղէն մոռացութեան ծովուն
 տակը :

Ուստի հանելուկին մէջ Գալանը Լ՛ք-
 շակայ նիզակն է՝ օձի արիւնով ջրած ու
 կրակով շինած, որ զքարը խաճաւ ու
 ետքը ծովը թաղուեցաւ :